

[Socialministeren]

for at betegne som en af de største sociale reformer i de senere år. Hvis man sammenholder denne reform med den gennemgribende ændring af tjenestemandspensionsloven, som blev vedtaget i folketinget den 16. maj 1986, synes jeg, at vi har fået skabt langt bedre forudsætninger for overgangen til pensionisttilværelsen for meget store grupper af befolkningen.

Selvfølgelig er der skår i glæden; det er kommet meget tydeligt frem i dag, nemlig at flertallet ikke er så stort, som man kunne ønske sig. Uden at det skal virke som en ny provokation, vil jeg stadig beklage, at de traditionelle forlig, der har været med socialdemokratiet, når det drejede sig om pensionsområdet eller om andre store sociale reformer, ikke har kunnet etableres her. Jeg håber ikke, der hermed er lagt en linje, som umuliggør dette i fremtiden.

Målet har vi jo været enige om: vi har ønsket at give mulighed for, at folk efter et langt arbejdsliv skal kunne trappe ned, således at de får tid til at vænne sig til ændrede livsvilkår. Men det har knebet med enigheden, når det drejede sig om ordningens udformning og dens administration.

For regeringen har det været naturligt at give så mange erhvervsaktive som muligt disse muligheder og at få en så fleksibel ordning som muligt, og derfor blev det også kommunerne – som jo i forvejen dækker hele befolkningen, ikke mindst ved den egentlige pensionering – som må stå for administrationen af delpensionsordningen.

Som vi har fået belyst under behandlingen af lovforslaget, vil der allerede med de nuværende muligheder for deltidsarbejde være mange, der, når ordningen starter den 1. januar 1987, kan få glæde af delpension. Men det er lige så givet, at der især på det private arbejdsmarked endnu ikke er tilstrækkelige muligheder for deltidsarbejde, og jeg håber derfor, at parterne på arbejdsmarkedet ved de kommende overenskomstforhandlinger tager den udfordring op, der ligger i at få skabt de deltidsjob, som, enten man står med en delefterlønsordning eller med en delpensionsordning, under alle omstændigheder skal til.

Det er klart, at vi vil følge udviklingen meget nøje på dette punkt, men det vil vi naturligvis også, når det gælder selve delpensionsordningens virkninger for de forskellige

befolkningsgrupper. Specielt må vi se på den lempelige adgang til at træde ind i og træde ud af ordningen, om det nu sker i overensstemmelse med de enkelte medarbejders egne ønsker, således at ordningens fleksibilitet som tilsigtet kommer medarbejderne til gode.

Svenske erfaringer på dette område kan ikke give bange anelser om, at arbejdsgiverne skulle udnytte ordningen til at afskedige medarbejdere i perioder med nedsat produktion, men jeg må da erkende, at vi på andre områder har taget et større skridt, end man har i Sverige, nemlig ved fra starten at have gruppen af selvstændige med. Derfor er der også på dette punkt grund til at følge de selvstændiges særlige forhold og vilkår under nyordningen for at vurdere, om de nye regler, vi har lavet, er hensigtsmæssige, eller der bør foretages ændringer i disse regler for at sikre, at denne gruppes adgang til deltagelse i ordningen fungerer tilfredsstillende.

Til sidst vil jeg gerne takke alle dem, der arbejdede med – navnlig – og dem, der arbejdede imod, for det meget store arbejde, der er lagt i forslaget, og jeg tror, ingen vil misforstå det, når jeg specielt vil takke min forgænger, der jo stort set har ført dette lovforslag frem til, hvor vi er i dag.

Jeg håber, at ordningen kan blive den støtte, den var tænkt som, for de mange, der skal overgå til en pensionisttilværelse.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg er lidt ked af, at vi ikke er kommet så langt med diskussionen om den gruppe, som tydeligvis ikke kan komme med i delpensionsordningen, selv om alle jo egentlig har sagt, at de synes, det burde være sådan, at gruppen kom med ind.

Jeg har forsøgt, som det fremgik, at spørge både fru Hanne Severinsen og fru Aase Olesen, om man, såfremt der havde foreligget et egentligt ændringsforslag, ville have støttet et ændringsforslag, der sikrede, at denne gruppe kom med ind i delpensionsordningen. Men det var desværre umuligt at få et svar, for fru Hanne Severinsen og fru Aase Olesen har den holdning, at de kun tager stilling til ændringsforslag, der foreligger. Det kan på mange måder være rimeligt.